

la Becke

tt

COM VAIG APRENDRE A CONDUIR

de Paula Vogel

Traducció d'Helena Tornero

Direcció: Marilia Samper

Sala Beckett. Del 28 de gener a l'01 de març de 2026

Una producció de La Sala Beckett

DOSSIER DE PREMSA

Sinopsi

Una dona guarda un secret que, després d'anys de silenci, està a punt de revelar. Coseta – malnom que es va guanyar a l'instant de néixer, definida pel seu sexe– ens guia en un viatge emocional a través de les corbes de la memòria: al seient d'un cotxe, al menjador de casa, als passadissos de l'institut, allà on la seva educació afectiva i sexual es va construir, deformada per la visió misògina i sexualitzada del seu entorn.

Amb una estructura fragmentada i esquitxada d'humor i cançons, *Com vaig aprendre a conduir*, reconstrueix els moments clau de la complexa relació de la protagonista amb el seu oncle Peck, en la qual es va teixint la teranyina subtil i perversa de l'abús disfressat d'afecte.

Paula Vogel (Washington, 1951), ens porta per les cantonades del trauma i de la infància robada en aquesta història crua –alhora divertida i devastadora– d'iniciació, d'aprenentatge i de supervivència. Vogel és una reconeguda dramaturga que, malgrat els múltiples premis que ha rebut en la seva trajectòria, no ha estat present amb prou assiduïtat en les cartelleres professionals del nostre país. El seu teatre aborda, amb imaginació i personalitat, temes socials controvertits com la prostitució, la injustícia, l'homofòbia o l'abús sexual. L'obra que presentem, *Com vaig aprendre a conduir*, va rebre el Premi Pulitzer 1998 i la nominació al Premi Tony en la seva reestrena de 2022.

De **Marilia Samper**, n'hem pogut veure diversos treballs a la Sala Beckett, com autora i directora escènica. La seva obra breu i esfereïdora *El que no es diu* (Sala Beckett, 2021) ja va demostrar-nos que és una adequadíssima creadora per abordar temes com la violència de gènere i les estructures de poder.

Fitxa artística

Autoria: **Paula Vogel**

Traducció d'**Helena Tornero**

Direcció: **Marilia Samper**

Repartiment: **Mireia Aixalà, Ivan Benet, Alba Gallén, Blai Juanet Sanagustin i Kathy Sey**

Escenografia: **Sebastià Brosa i Paula Bosch**

Il·luminació: **Ganecha Gil**

Disseny i confecció de vestuari: **Albert Pascual**

So: **Guillem Rodríguez**

Arranjaments i direcció musical: **Óscar Peñarroya**

Ajudant de direcció: **Muguet Franc**

Una producció de la Sala Beckett

Amb la col·laboració de la Universitat Oberta de Catalunya

Text de la directora

Com vaig aprendre a conduir es va estrenar a Broadway el 1997. L'impacte que va causar tant al públic com a la crítica li va concedir a l'autora, Paula Vogel, el Premi Pulitzer l'any següent. Ara, aquest text punyent, valent i – perquè no – a la vegada divertit i colpidor es representa per primera vegada a Catalunya.

Des de fa temps el meu compromís amb el teatre es basa en portar a escena allò que ens afecta com a societat i que urgeix que fem alguna cosa al respecte. Quin millor lloc que un escenari per traslladar qüestions incòmodes, complexes i que ens pertanyen, tan sols a través d'una experiència viscuda i compartida! Quan vaig llegir aquest text, vaig saber a l'instant que aquesta obra s'havia de veure, perquè trenta anys després de la seva escriptura malauradament encara continua sent vigent.

Les estadístiques ens diuen que almenys una de cada cinc persones és víctima d'algun tipus de violència sexual durant la infància. En vuit de cada deu casos l'agressor és algun membre de l'entorn familiar. I jo em pregunto: què és el que no estem fent perquè una realitat tan atroç continuï existint? Per què no parlem d'això? Vogel ens ofereix l'oportunitat de tornar a posar el focus sobre aquest tema, tornar a generar debat. I ho fa amb un mecanisme extraordinari, emprant la pura teatralitat, amb premisses *brechtianes* que evidencien el caràcter de representació, perquè mantinguem una mirada desperta i crítica. Per mitjà de salts temporals, de cançons, de lliçons sobre conducció, de personatges que representen altres personatges, com en un joc de pistes, ens obliga a anar formant la història i descobrint la veritat que conté i de la qual ens convida a apropiari-nos. Temor i compassió, és el que els antics grecs proposaven que havia de succeir en el teatre. Crec que aquesta obra produeix perfectament aquest efecte – no en va se serveix d'un personatge el qual l'autora anomena *El cor grec*; temor per què som vulnerables a la violència, principalment a la infantesa, quan no tenim eines per protegir-nos, i compassió per a poder comprendre les conseqüències i, potser, motivar-nos a fer alguna cosa al respecte.

Marilia Samper

Autoria: Paula Vogel

Paula Vogel és una dramaturga guanyadora del premi Pulitzer de teatre i autora, entre altres, de *Mother Play* (nominada al premi Tony a la Millor Obra), *Indecent* (nominada al premi Tony a la Millor Obra), *How I Learned to Drive* (premi Pulitzer de teatre, nominada als premis Tony, Lortel, Obie, Drama Desk, Outer Critics Circle i New York Drama Critics' Circle a la Millor Obra), *The Long Christmas Ride Home*, *The Mineola Twins*, *The Baltimore Waltz*, *Hot'n'throbbing*, *Desdemona*, *And Baby Makes Seven*, *The Oldest Profession* i *A Civil War Christmas*.

Paula va ser escriptora resident del Signature Theatre (temporada 2004-2005). Les seves obres han estat produïdes per Second Stage, New York Theatre Workshop, Vineyard Theatre, Roundabout, Circle Repertory Company, Center Stage, Intiman, Trinity Repertory, Woolly Mammoth, Huntington Theatre, Magic Theatre, Goodman Theatre, American Repertory Theatre, Dallas Theatre Berkeley Repertory, i Alley Theatres, entre altres. A Anglaterra han estat produïdes per Harrogate Theatre, Menier Chocolate Factory i Donmar Theatre.

A nivell internacional, les seves obres s'han representat en anglès al Canadà, la Gran Bretanya, Irlanda, Austràlia i Nova Zelanda i en traduccions a Itàlia, Alemanya, Taiwan, Sudàfrica, Romania, Croàcia, la República Txeca, Polònia, Eslovènia, el Canadà, Portugal, França, Japó, Noruega, Finlàndia, Islàndia, Perú, Argentina, Xile, Mèxic i el Brasil, entre molts altres països. El juny de 2020, va fundar Bard at the Gate, un cicle de lectures en línia seleccionades amb molta cura, dissenyat per esdevenir una plataforma àmpliament accessible per a obres poderoses que no han rebut la deguda atenció, escrites per persones negres, indígenes i de color, dones, membres del col·lectiu LGBTQIA+ i persones amb algun tipus de discapacitat.

En una ocasió, John Simon va assenyalar que Paula Vogel tenia més premis que «el berriscol negre que va a petar sota el sofà». Entre els guardons podem esmentar l'ingrés a l'American Theatre Hall of Fame, el Dramatists Guild Lifetime Achievement, el Lily, el Thornton Wilder, l'Obie a tota la seva trajectòria, el New York Drama Critics Circle, el William Inge, l'Elliott

Norton, un Susan Smith Blackburn, el PEN/Laura Pels, un TCG Residency Award, un Guggenheim, un Pew Charitable Trust i beques d'escriptura i residències al Sundance Theatre Lab, a Hedgebrook, al Bellagio Center del Rockefeller Center, a Yaddo, a MacDowell i a la Bunting residency.

Se sent especialment orgullosa del seu premi Thirtini del 13P, i d'altres batejats en honor seu: el premi Paula Vogel per a dramaturgs concedit pel Vineyard Theatre i el premi Paula Vogel atorgat per l'American College Theatre Festival.

Paula continua la seva feina en l'àmbit de la dramàtúrgia amb organitzacions comunitàries, estudiants, companyies de teatre i escriptors arreu del món. Va ser nomenada dramaturga en residència de la Hearst Theater Lab Initiative de la UCLA School of Theater, Film and Television per al curs 2018-2019 i darrerament ha donat classes a Sewanee, la Shanghai Theatre Academy i a la Nanjing University, University of Texas a Austin, University of Texas a El Paso, i al Playwrights Center de Minneapolis. Del 1984 al 2008, Paula Vogel va fundar i dirigir el programa de dramàtúrgia de la Brown University; durant aquella època va endegar un taller de teatre per a dones en màxima seguretat a l'Adults Correction Institute de Cranston, Rhode Island. Del 2008-2012, va ostentar l'O'Neill Chair a la Yale School of Drama.

Les seves obres han estat publicades en sis volums per TCG Press i les seves memòries ho seran per Penguin Press. Fa tallers de dramàtúrgia arreu dels Estats Units i a l'estranger.

Direcció: Marília Samper

(São Paulo, Brasil, 1974) Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona. Alguns dels seus textos teatrals són *405*, accèssit del Premio Miguel Romero Esteo i del Premio Marqués de Bradomín 2001; *Menú del dia*, accèssit del Premio Miguel Romero Esteo i del Premio Marqués de Bradomín 2002; *Un verdadero Cowboy*, Premi Ciutat de València 2006 i Premi Carlos Carvalho del VI Concurs Nacional de Dramatúrgia de Porto Alegre, Brasil; i *F3dra, pleasure and pain*, estrenat el 2011 a la Sala Beckett. *Udol*, estrenada al Teatre Lliure, dins del Festival Grec del 2012; *L'Ombra al meu costat*, de la qual també és responsable de la posada en escena, dins del projecte T6 d'autoria contemporània el 2012; *Pequeños Monstruos*, pel Festival Grec 2013.

També signa la direcció dels seus textos *Línies*, que es va presentar al Teatre Lliure dins del projecte Ones lliures; *Milim*, espectacle musical per a la Companyia Divines; *Kilòmetres*, estrenat el maig de 2015 a la Sala Planeta de Girona; i *El que no es diu*, estrenat a la Sala Beckett el 2021.

Sota la seva direcció també ha estrenat *You're pretty and I'm drunk* al Teatre Lliure de Montjuïc, dintre del cicle *Assaig Obert*; *Dos Punkis i un Vespino* al Teatre Gaudí Barcelona; *Treballs d'amor perduts* amb la Companyia Parking Shakespeare; *Suïcides*, de la Cia. Poca Cosa Teatre; *Si existeix, encara no ho he trobat* i *Pulmons*, totes dues amb Sixto Paz Produccions i estrenades a la Sala Beckett de Barcelona.

És una de les autores seleccionades en l'edició 2013–14 del projecte Fabulamundi, Playwriting Europe, i ha estat representada al Teatre Odeón de Bucarest i al Stückemarkt de Heidelberg.

Col·labora amb la dramatúrgia i la posada en escena de la Companyia de flamenc de Belén Maya, amb la qual ha signat els espectacles *Ya! (Ensayos)* i *Romnia*.

La seva obra *Umbre* s'estrena el 2017 al Teatre Nacional de Bucarest com a part del repertori teatral del teatre.

Durant la temporada 2016-17 és seleccionada autora resident de la Sala Beckett, residència fruit de la qual va néixer el text *L'Alegria*, estrenat el 2018.

A l'octubre de 2019 estrena a escala mundial *Un verdadero Cowboy* al teatre Dimitris Horn d'Atenas.

Traducció: Helena Tornero

Diplomada en Turisme per la UdG i Llicenciada en Direcció i Dramatúrgia per l'ESAD de l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha treballat com a dramaturga, directora escènica, actriu, cantant, guionista, traductora teatral i professora d'escriptura i literatura dramàtica a diferents escoles d'art dramàtic, formant part de l'equip directiu de l'ESAD de l'Institut del Teatre de Barcelona com a responsable de l'Especialitat de Direcció i Dramatúrgia.

En teatre ha escrit, entre d'altres: *El vals de la garrafa* (Premi Joan Santamaria 2002), *Submergir-se en l'aigua* (Premi SGAE 2007), *Suplicants* (Temporada Alta 2008), *Apatxes* (Premi 14 d'Abril 2009), *Ahir* (Theatre Uncut 2012), *No parlis amb estranys* (2013), *Love and Fascism* (Festival d'Istanbul 2014), *Sota l'ombra d'un bell arbre* (Dir. Marta Pazos, Festival ACERT, Portugal 2013), *Kabarett-Protokoll* (El Maldà 2014 – Off Romea 2018), *Fascinación* (Premi Lope de Vega 2015), *Estiu* (Cia. La Fil·loxera 2017), *El Futur* (TNC 2019), *Demà* (Cia. La Virgueria, Sala Beckett 2020), *I sing a song about bananas* (Festival Grec 2020), *Antígona, tragèdia antigota* (Teatre Lliure 2020), *NOSALTRES. A nosotros nos daba igual* (Las Naves del Matadero/ TNC 2021), *Paraíso Perdido* (Dir. Andrés Lima, Festival Grec 2022/Teatre Romea/CDN) a partir del poema de John Milton i *Caure - To Fall* (Sala Moragues - El Born Centre de Cultura i Memòria de Barcelona, 2024).

També ha escrit llibrets d'òpera per a l'OBNC, com ara *Carmen aux enfers*, *Carmen à l'envers*, amb música de Mischa Tanguian, dins l'espectacle *4 Carmen* (Festival Castell de Peralada 2015), *DisPLACE*, amb música de Joan Magrané i Raquel García-Tomás (Musiktheatertage de Viena 2015) i *Je suis Narcissiste* (Teatro Español 2019), amb música de Raquel García-Tomás i direcció de Marta Pazos, òpera guardonada amb un Premi Alicia de l'Acadèmia Catalana de la Música, finalista als Premis Max i als International Opera Awards. El seu darrer llibret ha estat *Dánae recorda*, amb música de Joan Magrané i direcció de Marc Rosich dins la peça *Sis solos soles* (Gran Teatre del Liceu, 2020).

Com a directora ha escenificat algunes de les seves obres, a més de versions de peces clàssiques com ara *Romeu i Julieta* (Parking Shakespeare 2021). També ha dirigit a festivals

internacionals textos d'autores contemporànies com ara Maria Velasco o Clàudia Cedó (Festival La Mousson d'été 2017-2019) o conferències performatives de dansa contemporània com *Una conferència ballada*, amb Toni Jodar (Mercat de les Flors, 2016).

Com a traductora ha traduït obres d'Alice Birch, Michel Marc Bouchard, David Greig, Lucas Hnath, Fabrice Melquiot, Wadji Mouawad, Evelyne de la Chenelière, Joël Pommerat i Paula Vogel entre d'altres.

Membre fundador de PARAMYTHADES, grup de professionals de les arts escèniques que van realitzar tallers de dansa, teatre i música als camps de refugiats del nord de Grècia. Va escriure la dramaturgia de *Kalimat* a partir de testimonis del camp de refugiats de Nea Kavala (TNC 2016) i *Trees never get tired*, dirigit amb Alícia G. Reyero (Policastro, Grècia 2017).

Algunes de les seves obres han estat traduïdes a l'anglès, francès, alemany, grec, italià, romanès, polonès, turc i portuguès.

Dona i aspirador(a), que va rebre una beca Carme Montoriol, es va estrenar l'abril del 2024 a la Sala Beckett i el seu text més recent, *Tu em vas prometre una història d'amor* es va estrenar el juny de 2025 també a la Sala Beckett.

Intèrprets

Mireia Aixalà

Llicenciada en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona. També té formació a escala nacional i internacional en dansa, música i gest.

En teatre ha participat com a actriu en més de 50 muntatges. Recentment, a *Grand Canyon* de Sergi Pompermayer, dirigida per Pere Arquillué a la Sala Villarroel, *Una mena d'Alaska* de David Mamet dirigida per Ivan Benet al Teatre Lliure, on també va participar en la versió d'*El Misanthrop* de David Selvas, estrenada al Teatre Grec el 2024. A *Coralina* de Carlo Goldoni dirigida per Oriol Broggi a la Biblioteca de Catalunya o a *Amèrica* de Pompermayer dirigida per Julio Manrique amb qui també ha treballat a *Animal Negro Tristeza* a les Naves del Español, a *Les tres germanes* al Teatre Lliure i a *Bouvetoya* també dirigida per Manrique, espectacle inaugural de Temporada Alta 2020. També a *Una història real* amb direcció de Pau Miró a la Sala Villarroel i a *La autora de las menines*, dirigida per Ernesto Caballero al Centro Dramático Nacional.

Sota la direcció de Julio Manrique ha treballat en diversos muntatges, entre ells *L'habitació del costat* de Sarah Ruhl, *El curiós incident del gos a mitjanit* de Simon Stephens o *Coses que dèiem avui* i *La forma de les coses* de Neil LaBute, entre molts d'altres. També ha treballat amb directors com Carol López, Daniel Veronese, Josep Maria Mestres, Àlex Rigola, Sergi Belbel, Juan Carlos Martel, Paco Mir, Richard Bean o Toni Casares amb obres d'autors com William Shakespeare, Anton Txékhov o Edward Albee.

En l'àmbit audiovisual ha participat també en diverses produccions, entre les quals destaquen *Lo Cartanyà*, una producció del Terrat i TV3 o *La memòria dels Cargols*, una producció de Dagoll Dagom i TV3. També a *Les de l'hoquei* produïda per Netflix, Brutal Media i TV3, *Mamífera* de Liliana Torres o a *Jo Mai Mai*, produïda per TV3 i Abacus.

L'any 2023 rep el premi Butaca pel seu paper a *Amèrica* i el premi de la crítica pel mateix personatge. L'any 2021 rep el premi Max a millor actriu, pel paper de Natalia a *Les tres germanes* i el premi de la crítica pel mateix personatge. L'any 2014 rep el Premio Ercilla com a millor actriu revelació pel seu paper a *¿Quién teme a Virginia Woolf?* dirigida per Daniel Veronese.

Ivan Benet

Ivan Benet (Vic, 1976) és un actor de teatre, cinema i televisió i director de teatre. L'any 2000 es llicencia en Art Dramàtic en l'especialitat d'Interpretació per l'Institut del Teatre, obtenint-ne el Premi Extraordinari. Va ser becat pel Teatre Lliure per participar en dos work in progress a la Schauspielhaus de Bochum, Alemanya, dirigits pel director holandès Johan Simons i la directora romanesa Cătălina Buzoianu, i va formar part de la companyia del Teatre Lliure durant la direcció d'Àlex Rigola. I també ha sigut Adjunt a Direcció del Teatre Lliure durant el primer període de la direcció de Julio Manrique.

Com a actor, ha participat en una cinquantena d'espectacles. Darrerament, l'hem pogut veure en obres com *Un déu salvatge* de Yasmina Reza; *Els ossos de l'irlandès* de Víctor Borràs; *L'oncle Vània*, d'Anton Txékhov, amb direcció d'Oskaras Koršunovas; *Mare de sucre*, escrita i dirigida per Clàudia Cedó; o *Les tres germanes*, d'Anton Txékhov, dirigida per Julio Manrique.

Ha participat en espectacles com *Bouvetøya* (creació col·lectiva); *L'ànec salvatge*, d'Henrik Ibsen; *El curiós incident del gos a mitjanit*, de Simon Stephens; *Llum de guàrdia*, de Sergi Pompermayer i Julio Manrique; *Qui té por* de Virginia Wolf, d'Edward Albee; *American Buffalo*, de David Mamet; *Desig sota els oms*, d'Eugene O'Neill; *En la solitud dels camps de cotó*, de Bernard-Marie Koltès; *Esperant Godot*, de Samuel Beckett; *El jardí dels cinc arbres*, de Salvador Espriu; *El quadern gris*, de Josep Pla; *European House*, d'Àlex Rigola; *Ricard 3r*, *Juli Cèsar* i *Titus Andrònic*, de William Shakespeare; *Santa Joana dels escorxadors* i *La mare coratge i els seus fills*, de Bertolt Brecht; *Bodas de sang*, de Federico García Lorca; *Escenes d'una execució*, de Howard Barker, o *Informe per a una Acadèmia*, de Franz Kafka, un espectacle multipremiat que ell mateix va traduir i codirigir amb Xavier Ricart. Destaca el seu treball amb directors com Julio Manrique, Àlex Rigola, Mario Gas, Joan Ollé, Oriol Broggi, Ramon Simó o Daniel Veronese.

També ha dirigit *Una mena d'Alaska* de Harold Pinter, *La dona del tercer segona*, de Víctor Borràs, i *La lleugeresa i altres cançons*, escrita conjuntament amb Borràs.

Ha intervingut en sèries de televisió com *Antidisturbios* (M+), *Com si fos ahir*, *Un mal invisible*, *Nit i dia*, *El Crac*, *Polseres vermelles* i *Ventdelplà* (TVC), entre d'altres. I en pel·lícules com *L'home dels nassos*, d'Abigail Schaaff; *Frederica Montseny*, *la dona que parla*, de Laura Mañá, o *Cerca de tu casa*, d'Eduard Cortès.

Entre altres premis i nominacions, va rebre el Premi de la Crítica a Millor Actor Principal el 2014 per *Informe per a una Acadèmia*.

Alba Gallén

Ha format part d'espectacles com *Quan ens haguem torturat prou* (Teatre Nacional de Catalunya, 2023), amb direcció de Magda Puyo; o *La dona sense cor* (Teatre Eòlia, 2024), amb direcció de Josep Julien.

Graduada en la Formació Professional Arística de teatre musical a Eòlia CSAD, ha complementat els seus estudis de cant i dansa a escoles com Aules o Luthier. Ha realitzat monogràfics impartits per Ivan Labanda, Andreu Gallén o Oriol Vila, així com d'Entrenament Daulte impartits per Marc Riba o Carme Poll.

Blai Juanet Sanagustin

Blai Juanet Sanagustin (Barcelona, 29 de gener de 1992) actor i músic, vinculat a l'escena des dels sis anys.

Amb una trajectòria iniciada molt aviat, ha desenvolupat el seu treball principalment en el teatre de text, combinant-lo amb el cos, la música i la creació escènica. Ha participat en produccions de teatre de text com *Blasted* al Teatre Nacional de Catalunya, *ARCAS 2020* al Teatre Lliure i *Esperant Godot* a la Sala Beckett.

És membre i cofundador de la companyia Espai Dual, amb la qual ha creat i interpretat l'espectacle *Be God Is* durant una dècada. La seva trajectòria inclou també projectes com a intèrpret de teatre musical (*Moustache*, Teatre Apolo; *Concierto Concepto*, Coliseum), circ (*Invisibles*, Ateneu de 9 Barris), cinema (*Germanes de Sang*, *Quiero Morir*) i televisió (*Plats Bruts*, *Laberint d'Ombres*).

Paral·lelament, ha incorporat la música com a eina habitual de treball escènic, amb una formació construïda al llarg dels anys en veu i diversos instruments, com el piano, la guitarra, el baix, la bateria i el saxo. Al llarg dels anys ha anat construint una manera de fer pròpia, amb un interès constant pels diferents llenguatges de l'escena.

Kathy Sey

Kathy Sey és actriu, cantant, músic, i membre fundador del col·lectiu Tinta Negra. Es gradua en teatre musical a l'Escola d'Art Dramàtic EÒLIA i té nocions de diversos instruments de percussió, teclat, saxòfon i també de dansa.

En teatre l'hem pogut veure en diverses obres, com ara el monòleg *Títuba. Bruixa, negra i Ramera* (Sala Periferia Cimarronas, Dir. Denise Duncan), *Olympia* (Teatre Lliure, Dir. Carlota Subirós), *Fantàstic Ramon* (Teatre Lliure, Dir. Clàudia Cedó), *Els Criminals de Ferdinand Bruckner* (TNC, Dir. Jordi Prat i Coll), en obres multidisciplinàries com *What the foc?!* (TNC/KVS, Dir. Junior Mthombeni i Gerardo Salinas), *FAM* (Les Impuxibles) o en musicals com *La Tienda de los Horrores* (Nostromo, Dir. Àngel Llàcer i Manu Guix) amb el qual va guanyar el premi a Millor Actriu de Musical en Els Premis de la Crítica i als Premis Teatre Barcelona del 2019.

En audiovisual ha aparegut en sèries com *Sala Polivalent* (3Cat) de La Calòrica, *Bellas Artes* (Gloriamundi Producciones i Historias Particulares AIE) de Gastón Duprat i Mariano Cohn, *Buga Buga* (Aguacate & Calabaza Films) dirigida per Ana Millán i Alba Simón, o el curtmetratge *Unburied* dirigit per Sally Fenaux Barleycorn. I pròximament la podrem veure a la sèrie *Ravalejar* de Pol Rodríguez i Isaki Lacuesta (Arcadia Motion Pictures).

És cantant i percussionista del grup The Sey Sisters i cantant de la banda The Gramophone Allstars Big Band.

Activitats relacionades amb Paula Vogel

Paula Vogel en conversa amb Helena Tornero

Aprofitant l'estrena a la Sala Beckett de ***Com vaig aprendre a conduir***, una de les seves obres més conegudes per la qual va guanyar el Premi Pulitzer de teatre el 1998, Vogel conversarà a la Llibreria Finestres amb **Helena Tornero**, dramaturga, responsable de la traducció al català d'aquesta obra i bona coneixedora del teatre de la nord-americana.

27.01.2026 – 19 h – Llibreria Finestres
Activitat gratuïta

Taller avançat de dramaturgia de Paula Vogel: *Jugant amb la trama*

Paula Vogel impartirà un curs de d'escriptura teatral on jugar i discutir al voltant dels elements de la trama, el llenguatge, el personatge i l'espectacle. Durant les tres sessions del curs, els participants escriuran obres curtes, reptes i jocs per evitar caure en la rutina.

Del 28.01 al 30.01.2026 a la Sala Beckett
Dimecres i dijous, de 10:30 h a 13:30 h; divendres, de 10 h a 14 h.
130 € – Inscripcions a salabeckett.cat/cursos

Col·loqui post funció amb Paula Vogel, Marilia Samper i Maria Olivella (UOC)

El dijous 29 de gener, després de la funció *Com vaig aprendre a conduir*, **Paula Vogel**, **Marilia Samper** i **Maria Olivella** (Coordinadora de la Unitat d'Igualtat de la UOC) compartiran amb el públic un debat post funció sobre l'espectacle.

29.01.2026 – Després de la funció – Sala de baix (Sala Beckett)
Preu inclòs en el preu de l'entrada

Lectura dramatitzada: *El vals de Baltimore*

Escrita el 1988 després que el seu germà Carl morís de complicacions relacionades amb la sida, *El vals de Baltimore* és la fantàstica i divertida carta d'amor de **Paula Vogel** al seu germà.

31.01.2026 – 17 h – Sala d'assaig (Sala Beckett)
5 € | Personatges de la Beckett 3 €

Informació pràctica

Com vaig aprendre a conduir

de Paula Vogel

Traducció d'Helena Tornero

Direcció: Marilia Samper

Amb Mireia Aixalà, Ivan Benet, Alba Gallén, Blai Juanet Sanagustin i Kathy Sey

Una producció de la Sala Beckett

Amb el suport de:

Barcelona

 Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Amb el patrocini de:

 elPeriódico

Núria Amat - Premsa

Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

C/ Pere IV, 228-232

Telf: 93 284 53 12

www.salabeckett.cat

Sala Beckett

Obrador Internacional
de Dramatúrgia